KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
IN NEDERLAND 40 Cts
28

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

HET KIND van de "PRAIRIE"

DE JEUGD VAN BUFFALO-BILL

DOOR FRANS CRAENHALS

IN het jaar 1857 heerste er grote opwinding te Kansas want de kolonisten moesten er over beslissen of de slavernij in hun staat al dan niet zou afgeschaft worden. Het grootste deel van de bevolking was voor de slavernij omdat het in hun voordeel was de negers als slaven te laten werken. Slechts enkele kolonisten waren menselijk en moedig genoeg om er zich tegen te verzetten. Tussen deze bevond zich Isaak Cody. Hij was intelligent en dapper, en gunstig aangeschreven in de streek.

De dag voor de beslissing moest vallen had Cody Salt Creeck Valley, waar hij met zijn vrouw en zes kinderen woonde, verlaten om te Rively City de laatste voorbereidingen te treffen... Zijn zoon William, die elf jaar was, vergezelde hem.

Wat ga je zeggen, vader ?

De waarheid, jongen ! De negers hebben evenveel recht op de vrijheid als wij, en zij hebben het recht een eigen familie te stichten...

De Post van Rively was niet alleen het huis waar de diligence de paarden wisselden, ze was ook winkel en vergaderzaal. Die avond was er een dichte menigte verzamelt...

Toen Isaak Cody het woord vroeg, was het muisstil in de zaal...

Vrienden, ik wind er geen doekjes om. Jullie weten het reeds... Ik ben *voor* de afschaffing van de slavernij. Een volk, dat zichzelf respecteert kan geen slavernij goedkeuren !

Dat was te veel ! De reactie was hevig, van alle kanten werd er geroepen...

Ter dood !

Lynch hem !

Stop hem de mond !

HOU HOU HOUOUOU HHOU

De moedige spreker werd vastgegrepen, op de grond geworpen, en vertrappeld...

Er heerste een vreselijk tumult in de zaal. Heen en weer geduwd, haast verstikt en verplet door de massa, trachtte de knaap tot bij zijn vader te geraken...

Vader !... Vader !...

En als het eindelijk kalm werd...

Wel, dokter ?

Een lelijke messteek... De long werd geraakt. Ik kan nog niets zeggen...

Vader... Vader... antwoordt... ik ben het, Will... Hoo !

Heel voorzichtig legden enkele vrienden hem in een huifkar en brachten hem naar Salt Creeck Valley...

Isaak Cody genas heel langzaam. Eindelijk kon hij zijn werk weer opnemen, maar hij was niet meer de sterke, levenslustige kerel van vroeger. Dat ware wellicht nog niet erg, indien men hem met rust liet, doch regelmatig schoof men dreigbrieven onder zijn deur...

« DOOD AAN AL WIE DE SLAVERNIJ WIL AFSCHAFFEN »

Op een dag...

Hallo Georges, hoe gaat het te Rively ?

Slecht !

Ik vernam zo juist dat er een complot gesmeed werd tegen je vader. Enkele mannen zullen hem in een val lokken. Ze weten langs welk pad hij van de zagerij naar huis terug komt...

Zonder een seconde te verliezen, springt Will te paard...

Wil... Will... God, wat gebeurt er ?...

Dank zij deze heroïeke rit had Will het leven van zijn vader gered, maar de gezondheid van Isaak ging achteruit, en weldra stierf hij. Isaak Cody liet een vrouw en zes kinderen na. Will was nog maar 12 jaar, maar kloek en sterk. Hij zou zijn brood wel verdienen. Hij werd aangeworven als boy bij een Bulltrain. Het was een harde stiel. Hij moest alles doen : paarden zadelen, wagens hestellen, vuur aanleggen, de kok helpen, de dieren voederen, en de kudde bij elkaar houden...

Eensklaps komt de gedaante overeind. Het is een Cheyenne. Hij spant zijn boog en mikt in de richting van de schildwacht...

Maar Will komt tussenbeide.

Het alarm werd gegeven in het kamp. De bende Roodhuiden die de Bull-train bij verrassing wilde aanvallen, is daarin niet geslaagd en moet nogmaals wijken...

Om Will voor zijn moed te belonen, geeft de baas hem een premie en een hoger loon. Will heeft het werk gevonden waarvan hij houdt, maar zijn moeder vindt het veel te gevaarlijk, en stuurt hem naar school. Daar is Will niet zo'n uitblinker als op de prairie. Hij wenst niet beter dan zijn pennestok weer te verwisselen voor een paard, maar omdat zijn moeder aandringt blijft hij...

De - os - is - in - de - stal. De - boer - ploegt - het - veld. Op - het - neer - hof - lopen - drie - kip - pen.

Het onderwerp in die zin is... hm... hm... Het onderwerp is...

Als je niet beter oplet en niet beter je best doet, zul je altijd een kleine, domme kuddenhoeder blijven...

Op zekere dag ontmoet hij zijn vroegere baas, Christman...

Wel, jongen, gedaan met studeren ? Voel je er niets voor bij de Pony-Express te komen ?

Geloof je dat ze me zouden aannemen ?

Het zijn Russel Major en Waddell die de Poney-Express hebben georganiseerd voor de streken waar er nog geen diligences zijn. Al de kandidaten moeten zich uiterst tuchtvol gedragen. Ze hebben slechts een leuze : de post op tijd te bezorgen, in weerwil van alle gevaren.

Cody ? Ja, ja, ik herinner me die wel... Je bent nog jong, maar ik neem je aan !

Dank je, mijnheer Major. Je zult er nooit spijt van hebben !

Cody wordt ingezet in de sektie die St-Joseph met Sacramento verbindt. In volle galop legt hij iedere dag 45 mijlen af, en verwisselt onderweg driemaal van paard.

Hij rijdt zowel onder de brandende zon, als in de hevige windstormen, of...

met de Indianen op de hielen...

Op zekere dag in de post..

Cesaro heeft veel vertraging. Indien hij nog lang wegblijft, zal ik de post nooit op tijd kunnen bezorgen...

Daar is ie ! Hé, maar wat betekent dat ?

Het was niet de eerste keer dat een paard alleen terug kwam, omdat zijn ruiter in een hinderlaag gevallen was. Maar voor Will was het een zware slag zijn goeie vriend zo weer te zien, met één voet in de stijgbeugel geklemd, meegesleurd door zijn paard, en de borst met pijlen doorboord...

En het is toen dat Cody een meesterstuk uithaalde. Hij galoppeerde meer dan 500 kilometer aan een stuk, en verwisselde een en twintig maal van paard !...

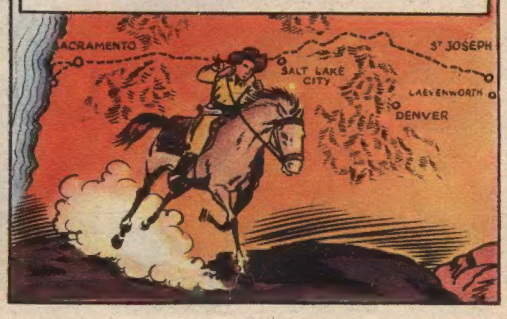

Op de prairie werden de outlaws en de desperados langzamerhand veel gevaarlijker dan de Indianen. In de lederen zakken van de koeriers staken er inderdaad soms heel kostbare pakjes geld of goud...

Op een avond had William Cody twintig pond goudpoeder bij zich...

Handen omhoog !... Wees verstandig. Ik heb het alleen op je zakken gemunt !...

Ik hoop maar dat het de moeite loont !

Will doet slechts alsof hij zich braaf onderwerpt, maar zodra de dief de ogen even van hem heeft afgewend, geeft hij hem een krachtige vuistslag...

OEI !

PANG

PANG

William heeft stalen spieren, en in een kort gevecht moet de outlaw het onderspit delven...

Heb medelijden ! Dood me niet !

Het is al goed! Draai je om dan kan ik je handen vastbinden !

Met zijn gevangene achter zich bereikt Will de afspanning. Voor de eerste keer heeft hij een lichte vertraging... De bandiet die hij gevangen nam vermoordde niet minder dan drie ruiters van de Pony-Express.

Will is populair geworden in het Westen. Zijn moeder sterft, en niets bindt hem nu nog aan huis. Hij neemt deel aan de Secessieoorlog in het kamp van de Noord-Amerikanen, en onderscheidt zich door zijn sluwheid en moed. Na deze bloedige burgeroorlog huwt hij met Louise Fredericci en tracht een rustig bestaan te leiden. Daarin gelukt hij echter niet... Weer aangeworven door zijn vroegere patroons wordt hij leider van de diligence... De laatste zes reizen waren echte moordpartijen...

De weg die leidt van St-Joseph naar Sacramento, en die Will heel goed kent, wordt versperd door een groep Indianen...

Houdt jullie kloek daarbinnen. Ik zet alles op het spel ! Ik verlaat de weg !... JOEPIEJEE...

De koets dreigt uit mekaar geschud te worden, maar toch komt ze met reizigers en al over de rivier...

De Roodhuiden, die heftig beschoten worden, wagen ook een poging er over te komen, doch het gelukt niet. Ze moeten wijken...

Houdt er maar mee op, jongens. Je ziet wel dat ze aftrekken. HOERA ! HOERA !

Maar het leven in de prairie verandert. Er komen meer kolonisten, en ze wensen een goede, veilige weg die de twee kusten van Amerika zou verbinden. De Union Pacific Railway wordt gesticht, en werft een heel leger arbeiders aan, om de rails van de railroad te leggen. Een van de grootste problemen is het voedsel bezorgen voor deze massa. Men denkt aan William Cody, en de Union Pacific Railway geeft hem de opdracht, per dag een dozijn buffaloes (bisons) te doden en aan stukken te snijden, tegen 500 dollar per maand, dat is zo wat 25.000 F.

Bisons zijn geen katjes om zonder handschoenen aan te pakken. Een kudde bisons kan makkelijk een kar met haar inzittenden omver werpen, een karavaan uit mekaar slaan, en een trein omgooien...

Maar Cody houdt zijn woord, en het is in deze periode dat hij naam maakt...

BUFFALO KILLED BY W. CODY : 1868

De kleine William Cody, de boy van de Bull-train, de ruiter van de Pony-Express en de leider van de diligence, kreeg de bijnaam die iedereen kent :

BUFFALO-BILL

Einde

Volgende week : BUFFALO BILL TEGEN YELLOW-HAND.

Onder ONS!

KUIFIE AAN ZEE

VAN 15 JULI TOT 31 OOGST ZAL « KUIFJE » AL DE BADPLAATSEN AAN DE BELGISCHE KUST BEZOEKEN !

NOG enkele dagen en het is vacantie ! De examens liggen achter de rug, de meesten onder jullie weten reeds of ze de zes heerlijke weken vol vrijheid en vreugde die voor ons liggen, al dan niet hebben verdiend.

Wat gaan we doen tijdens de vacantie ?

Sommigen vertrekken naar de buiten. Anderen naar de bergen. Maar de meeste lezers zullen waarschijnlijk enkele weken doorbrengen aan onze Vlaamse kust. Daarom heb ik ook besloten om mijn splinternieuwe Kuifje's wagen met enkele van mijn medewerkers naar de badplaatsen te sturen om daar allerlei strandspelen te organiseren, ballonwedstrijden, Kuifje's bons uit te delen...

't Zal niet de Kuifje's wagen zijn die Kuifje's bons zal verspreiden, maar wel een KUIFJE'S VLIEGTUIG dat over alle badplaatsen zal vliegen, en royaal Kuifje's- en ook andere bons zaaien, waarmee je talrijke mooie prijzen zult kunnen winnen.

Opgepast ! Knip nu reeds de deelnemingsbon uit die je onderaan bladzijde 19 aantreft, en doe dit iedere week, want je zult die bons aan mijn afgevaardigden moeten bezorgen om deel te nemen aan de Kuifje's spelen, daar waar je je vacantie doorbrengt aan zee.

Ik wens jullie veel plezier, vrienden. Tot binnenkort.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Anny Dom, Stationstraat, A123, Kessel, zou graag willen corresponderen met een Kuifjeslezeres van 10 à 12 jaar. Zijzelf is reeds 11 jaar.

GEERT van Caelenberg, Sint-Annalaan, 48, Aalst (O.Vl.), zou graag met een buitenlandse lezer willen corresponderen en postzegels ruilen. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans.

Christiane Bosch, Tongerse Steenweg, z/n, Bilzen (Limburg), verwacht een brief van een meisje van 14 à 15 jaar.

Jeannine Boeckx, Meerheimweg, z/n Bilzen (Limburg), verwacht ook een brief van een meisje van 14 à 15 jaar.

François Janssens, Donkerstraat, 38, Leuven, zoekt een correspondent om punten te ruilen. Men schrijve hem rechtstreeks.

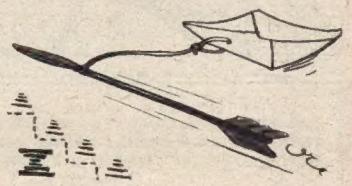

LEVE KUIFJE !

Harry Dooren, van Dordrecht, schrijft ons dat hij « Kuifje » het leukste en het best verzorgde bland vindt van alle jeugdbladen, die in zijn stad verkrijgbaar zijn.

Louis Tommé, Hasseltsestraat, 9, Tongeren. — Hartelijk dank voor je vriendelijke brief. Het doet mij genoegen dat jullie thuis zo graag « Kuifje » lezen. Je grapjes zullen wij later in ons blad inlassen.

DE ZONEN VAN LAMBIK

GEKKENGESCHIEDENIS

TWEE gekken, de Louis en de Charel, zijn uit Geel ontsnapt en komen naar Brussel.

Louis : Kijk eens, Charel, daar speelt men een film van Tarzan!

Charel : Maar Louis, we hebben toch geen geld !

Louis : Dat is niets. We gaan achteruit binnen, dan denken ze dat we buiten gaan !

Dit grapje werd ons gestuurd door Guy Vreven, van Hasselt.

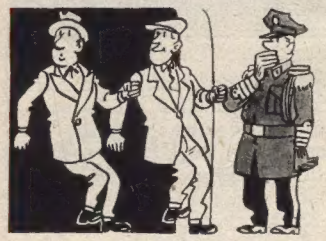

BELEEFDHEID

— Piet, neem je pet af, zei de meester.

— Ik heb mijn pet niet op.

— Je hebt ze wel op !

— Niet waar, meester, het is die van mijn broer !

GESCHIEDENIS

Meester : Jan, wat weet ge over de koningen van Spanje ?

Jan : Dat ze allemaal dood zijn !...

Deze twee grapjes werden ons ingestuurd door Philip Reyntjes van Aalst.

EEN AUTOMAAT

Jan : Ken je de nieuwe automaat ?

Piet : Welke automaat ?

Jan : Het politiebureau !

Piet : Hoezo ?

Jan : Gooi eens een steen door de ruiten, er komt dadelijk een agent naar buiten !...

TEGENDEEL

Mama tot Frans die Indiaan gespeeld heeft :

— Maar kind, wat zie je er bleek uit. Je hebt zeker weer gevochten ?

— Nee, mama... We hebben de vredespijp gerookt !

Deze twee grapjes werden ons ingezonden door Menno en Dita Ter Haseborg, van Den Haag.

DE SMOKKELAAR

ER was eens een man, die alle dagen met een fiets waaraan twee zakken hingen over de grens ging. De douane onderzocht steeds aandachtig de zakken, maar stelde steeds opnieuw vast, dat er alleen maar zand in zat. De douaniers lieten de man dus telkens door. Doch daar het spelletje bleef duren, vroeg een douanier op zekere dag aan de « zandman » :

— Wat ga je toch met al dat zand doen ?

— O, niets, antwoordde de « reiziger », maar ik breng iedere dag een nieuwe fiets over de grens !

HET KOMPAS

JAN kwam weer eens te laat op school. De meester had juist uitgelegd wat een kompas is, en hij vroeg aan Jan :

— Geef me eens de betekenis van het woord « kompas ».

— Ik kom pas van huis, zei Jan heel fier.

DE RONDE KLAS

— Moeder, ik wou dat de klas rond was, zei Dirk.

— Waarom, Dirk, vroeg moeder ?

— Wel, zei Dirk, dan zou ik niet meer moeten in de hoek staan.

Deze grapjes werden ingestuurd door Rita Vanwalle, van Antwerpen.

DROOGTE

— Ik heb gehoord dat het zo geweldig droog is in de streek waar je broer woont ?

— Ja, op de brief die hij laatst schreef was de postzegel met **een speld** vast gemaakt.

Dit grapje werd ons gezonden door Robert Beeckman, van Gent.

SLIM

Onderwijzer : Noem me eens een lang woord, Jan.

Jan : Elastiek.

Onderwijzer : Dat is toch niet zo'n heel lang woord...

Jan : Dat wel niet, meester, maar men kan het uitrekken !

Dit grapje werd ons gestuurd door Ronnie Lauwaet, van Brugge.

HET VINKJE

VOOR een dag of tien bemerkte ik in de tuin een klein vogeltje dat met een gekwetst pootje en met bloedbesmeurde pluimpjes onder de beukenhaag lag. Ik nam het vinkje, want dat was het, op en ging er mee naar binnen. Ik dacht dat ik het niet meer zou kunnen helpen. Maar toch eens geprobeerd !

En... toen ik de pluimpjes gezuiverd had en het zieke pootje met lauw water bette, ging er een trilling door het tere vogellijfje. Het leefde !

Ik verzorgde nu met nog meer zachtheid het beestje en lei het daarna in een hooinestje, dat ons Janneke gauw ineengerold had. Zienderogen kwam het vogeltje bij en weldra vloog het wild klepperend met zijn genezen vleugeltjes de kamer rond, en enkele dagen later ontsnapte het door een vensterkiertje naar buiten de vrijheid tegemoet.

Ik heb het niet meer terug gezien, maar toch ben ik blij dat ik zo'n klein onnozel vinkje heb gered !

God. Hendricks, Brasschaat.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R. : 1909.16 - *Uitgever-Direct.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel. *Publiciteit* : **PUBLI-ART** KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement* : 4 fl. per kwartaal.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Holland : G.-J. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland : INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië : Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada : 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F.
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F.
	6 maanden	155 F.
	1 jaar	300 F.
CANADA	1 jaar	$ 6,5

14-7-55

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

De jonge Albert de Morcerf wierp de graaf van Monte Cristo de handschoen. Terwijl deze laatste zich oefent voor het duel, komt de moeder van Albert, die niemand minder is dan Mercedes, hem opzoeken...

MERCEDES

127 GEDURENDE enkele minuten bleef alles stil in het vertrek, het was een drukkende stilte. « Het is niet madame de Morcerf, die naar je toe komt, Edmond. Het is Mercedes ! En het is Mercedes, die je vraagt haar zoon te sparen... » — « Je zoon, madame, antwoordde Monte-Cristo koudweg, heeft me in het publiek beledigd. Hij zou me zijn handschoen in het gelaat geworpen hebben, indien ik zijn arm niet tegengehouden had. » — « Dat komt, omdat hij meent dat je schuld hebt aan al het ongeluk dat zijn vader treft ! » — « Het is geen ongeluk, dat hem treft, het is een straf, zei de graaf met een bitter glimlachje. Niet ik tref hem, maar de Voorzienigheid... »

128 EN waarom meen je, dat je mag optreden in naam van de Voorzienigheid ? Welk kwaad deed Fernand je, toen hij Ali Pasja verraadde ? ». Er klonk zoveel oprechtheid in haar stem, dat Monte Cristo een ogenblikje uit zijn lood geslagen was. Zou het mogelijk zijn dat Mercedes niet wist aan welke misdaad haar man zich jegens hem, Dantès, schuldig had gemaakt ? « Wist je, zo vroeg hij aarzelend, waarom ik afwezig was toen je met Fernand huwde ? » — « Omdat je aangehouden was, Edmond. » — « En waarom was ik aangehouden ? Waarom zat ik in de gevangenis ? » — « Dat weet ik niet, riep Mercedes ». — « Wel, dan zal ik het je zeggen. Het is Fernand, die mij deed aanhouden ! ».

129 MONTE CRISTO deed alsof hij niet gezien had, hoe bleek Mercedes plotseling was. Hij ging naar zijn bureau, opende een schuif en nam er een brief uit. Hij liet die aan Mercedes lezen... « Dit is de anonieme brief geschreven door Danglars, en ter bestemming gebracht door Fernand. Enkele maanden geleden heb ik deze brief uit de dossiers van de gevangenis kunnen halen. » Mercedes wierp er een blik op en wankelde. « God, riep ze uit, is dat mogelijk ? » — « Tengevolge van die brief, zat ik veertien jaar in de somberste cel van het kasteel van If, en is mijn vader gestorven van honger ! »

130 MERCEDES verborg haar hoofd in beide handen en stamelde « Vergeef hem, Edmond, vergeef hem voor mij. » En zij viel op de knieën. Monte Cristo haastte zich haar overeind te trekken. Hij was zelf totaal van streek, en voor de eerste keer sinds het begin van dit onderhoud, werkelijk diep ontroerd. « Zou ik dan alleen naar hier gekomen zijn, om de moordenaar van mijn zoon te zien ? » Er klonk zoveel leed en wanhoop in haar stem, dat Monte Cristo veel moeite had om zijn ontroering te verbergen. « Wat wil je van mij ? Wil je dat je zoon levend uit het duel komt ?... Het weze zo !... »

131 DE volgende morgen om zeven uur stapte Monte Cristo met zijn twee getuigen in de koets, die hem voor zijn huis wachtte. Om acht uur stipt waren de drie heren op het rendez-vous in het bos van Vincennes. De twee getuigen van Morcerf waren er reeds. Alleen Albert ontbrak. Men moest niet lang op hem wachten. Enkele ogenblikken later, hoorde men het hoefgetrappel van paarden, en uit een van de lanen kwam een wagen in felle draf het bos ingereden. Albert de Morcerf stapte uit. Hij zag erg bleek, en zijn rode, gezwollen ogen bewezen dat hij van de hele nacht niet geslapen had. Hij, die anders zo vrolijk was, keek nu ernstig en droevig voor zich uit...

132 MET vaste stap kwam hij op Monte Cristo en de vier getuigen toe. « Mijnheer de graaf, zei hij met klare stem, ik verweet je gisteren het feit, dat jij het gedrag van mijnheer de Morcerf tegenover Ali Pasja aan het licht bracht. Vandaag weet ik dat je daartoe het recht had. Men heeft me verteld welk diep onrecht, en welk leed en ongeluk de visser Fernand Mondego over je bracht... Ik bied je dus mijn verontschuldigingen aan ! » De getuigen van deze scène waren zo verrast als ware de bliksem vlak voor hun voeten ingeslagen. Ze vroegen zich af wat er achter de verklaring van Albert mocht steken ? Monte Cristo echter bekeek de jonge man met tedere bewondering... *(Wordt voortgezet.)*

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

De tovenaar voorspelde Anthraciet dat hij Chlorophyl de volgende nacht zou uit de weg ruimen. De zwarte rat is in de wolken en heeft er geen flauw vermoeden van wie de tovenaar is !

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE EERSTE REPORTAGE VAN BOB PARKER

ZOALS iedere avond als hij de oefenzaal verliet, had Dani ook die keer een lege maag sedert 's middags en liep hij naar « Milano », een klein café, dat uitgebaat werd door een landgenoot. Bob Parker kende de gewoonten van zijn nieuwe vriend reeds en daar hij die avond absoluut een artikel moest af hebben, was hij niet naar het sportlokaal gegaan, doch had zich in de « Milano » aan een tafeltje gezet om te schrijven in afwachting dat Dani zou opdagen.

— Hé ! Bob Parker ! Wat een verrassing !

— Dag, Dani ! Ik heb prettig nieuws voor je. Papa Pop zei me laatst, dat hij je zo graag in openlucht zou trainen met het oog op de belangrijke wedstrijd...

— Papa Pop is een beste man. Die denkt aan alles !

M'N vader heeft de toelating gegeven gebruik te maken van het jachtpaviljoen, dat hij te Jersey-plein bezit en waarvan niemand gebruik maakt deze zomer. Je kan er je installeren zodra je wenst !

— Dat is prachtig ! Ik dank je hartelijk !

— De lucht is er heerlijk en versterkend. Ik ben er van overtuigd, dat je daar werkelijk fit zult geraken. Over het weekend kom ik je daar bezoeken en breng Mario en Pompelmoes mee !

— Ik zou de jongens wel liefst dadelijk meenemen. Ze hebben toch vacantie en eigenlijk hebben ze nooit eens de gelegenheid gekregen van de frisse buitenlucht te genieten...

— Je hebt gelijk. Neem ze mee. Heb je de lijst al gezien met de namen van de boksers ingeschreven voor de « Gouden Gordel » ?

Terwijl Bob en Dani praatten, parkeerde een flessengroene sportwagen op enkele meters van de « Milano », in de schaduw van een niet verlichte afsluiting. Vooraan in die sportwagen zaten twee mannen. Ze hadden de kraag van hun jas opgeslagen, de hoed in de ogen gedrukt. Blijkbaar bespiedden zij iets of iemand...

— Ben je er wel zeker van dat hij daar is ?

— Vermits ik er hem zag binnen gaan. Gelijk iedere avond zal hij over enkele minuten een taxi nemen om langs het braakliggend terrein naar huis te rijden.

— Heb je al het nodige bij je ?

— Wees gerust... Zie je wel ! Wat heb ik je gezegd. Hij komt buiten en stapt in de eerste taxi van de rij. Kom, vooruit maar !

Nadat Bob afscheid had genomen van Dani, was hij nog een paar minuten gebleven, in afwachting dat men hem de rekening bracht. Hij liep buiten op het ogenblik dat de groene sportwagen startte en de taxi, waarin Dani gestapt was, van dichtbij volgde...

— Wel, heb je nou ooit !... Neen, ik vergis me niet... die twee verdacht uitziende kerels... Geen twijfel mogelijk : dat zijn Slim Holden en Mac Trevor die Dani achtervolgen. Dat betekent gevaar... Daar wil ik het fijne van weten !...

Bob sprong op zijn moto en trapte met al zijn gewicht op het startpedaal.

— Verdraaid ! bromde hij. Dat moest er nog bij komen. Geen benzine meer... Vlug de reserve genomen...

Eindelijk knalde de motor en de krachtige machine reed snel in de richting waarin de taxi en de groene sportwagen verdwenen waren. Hij slingerde zich door de rijen auto's heen en dacht : « Dani gaat z'n woning altijd langs de achterkant binnen, over het braakliggend terrein. Ik neem dezelfde weg... ». Op dit ogenblik sneed een schril gefluit door de lucht. Bob remde uit alle macht... Hij had het rood verkeerslicht niet gezien, was gewoon doorgereden en kon, met moeite, vlak voor een grote vrachtwagen stoppen... Een politieagent kwam op hem toe met zijn boekje in de hand... Dat wilde natuurlijk zeggen dat Bob een proces-verbaal aan z'n been had...

— Alle duivels in de hel ! Dat ontbrak er nog aan. Juist nu moet ik me laten ophouden voor zo'n onnozelheid !

De jonge bokser draaide zich plotseling om...

★

EN terwijl Bob aan zijn woede tegen al die verkeersreglementen lucht gaf, stapte Dani uit de taxi in een verlaten, duistere omgeving. Op die plaats had men een reeks oude woningen afgebroken met het inzicht er een nieuwe arbeiderswijk te bouwen. Op dit ogenblik was het echter nog zo ver niet. Wat men zag was braakliggend terrein en bouwplaatsen.

Met de sleutel in de hand, liep Dani naar het poortje, dat de kleine tuin afsloot, toen hij hoorde dat een auto heel zacht en met gedoofde lichten hem in de rug naderde... Hij draaide zich om en zag een lage, open wagen, waarin twee mannen hadden plaats genomen. Plotseling flitste de zoeklamp aan. Verblind gelijk een vlinder door een felle lichtstraal, hield Dani de hand beschermend voor de ogen en trachtte te zien met wie hij te doen had...

Eensklaps voelde hij dat iemand hem bij de ellebogen op de grond wou trekken en hij herkende de stem van Holden, die hem in het oor fluisterde : « Ha, schurk !... Ik had je toch verwittigd... Je hebt me verraden bij de Federatie... ».

— Dat is niet waar ! riep Dani en trachtte zich los te rukken.

— Maar dat zal je duur betalen !

Met een bruuske beweging kon Dani zich omkeren en gaf Holden een zodanige stoot in de maagstreek, dat deze als een zak in twee plooide. Hij rolde op de grond, poogde Dani in zijn val mee te sleuren en gilde : « Mac ! Help me ! Help me ! ».

Mac Trevor had de inhoud van een flesje op een doek gegoten en drukte die met geweld tegen Dani's neus, terwijl Holden zich boven op de jonge bokser wierp...

Dani wist natuurlijk onmiddellijk dat men hem wou chloroformeren. Hij deed alles wat mogelijk was om z'n hoofd af te wenden en zijn adem in te houden. Te laat echter... Z'n zenuwen ontspanden, z'n spieren verslapten... Dani sloot de ogen en sliep...

— Vlug in de auto en naar Rocky-Point, zei Holden.

De flessengroene sportwagen verdween met Dani toen het licht van Bobs motorfiets om de hoek van de steeg kwam piepen...

(Wordt voortgezet.)

DE GROENE SPORTWAGEN

KORTE INHOUD

Bob Parker, die zich interesseert voor de jonge bokser Dani Valensi, weet deze laatste uit de greep van Slim Holden te halen, en vertrouwt hem toe aan een ernstig oefenmeester : Papa Pop...

VOLGENDE WEEK :

DE VERSPERDE WEG

WAT IS ER OP DE MAAN TE VINDEN?...

NAAR de geleerden beweren is de reis naar de maan nog slechts een kwestie van jaren. Binnen tien jaar zal men het eerste ruimtestation kunnen bouwen en men neemt aan, dat dit in het jaar 1975 in gebruik kan worden genomen. Komen deze voorspellingen uit, dan zou de eerste reis naar de maan kunnen plaats hebben, vooraleer we het jaar 2.000 ingaan. En hopelijk beleven we allemaal dat jaar 2.000 !

GEBREK AAN WATER EN LUCHT

HOE zullen de eerste verkenners op Janneke Maan ontvangen worden ? Dat wordt beslist geen gezellig onderonsje. Men heeft lang aangenomen dat er rond de maan absoluut geen dampkring was en men er noch lucht, noch water, levensnoodzakelijk voor de mens, moest gaan zoeken, Aan de hand van de jongste wetenschappelijke onderzoeken heeft men echter kunnen vaststellen dat er een dampkring is, samengesteld uit vrij schaarse, zware en dichte gassen. De dampkring is bovendien slechts enkele honderden meter dik. De geringe zwaartekracht laten de lichte gassen zoals zuurstof, waterstof en stikstof niet toe aan de oppervlakte van de maan te blijven. De maanreizigers zouden zich in de diepe ravijnen verschuilen, waar de rotsen hen zouden beschermen tegen de val van meteoorstenen en cosmische stralen.

Het is zeer waarschijnlijk dat de mensen, die zich in de ravijn hebben genesteld, deze zullen overdekken met een stof die doorschijnend is en de gassen niet doorlaat. Dan zullen ze holronde spiegels zodanig plaatsen, dat deze de stralen van de zon op de rotsen richten en ontbinden. En waarom ? Wel, omdat de rotsen van de maan — en dit is een zeer recente ontdekking — ongeveer 50 % zuurstof bevatten en men, door hen te vaporiseren, lucht bekomt die in te ademen is. De vaporisatie van de rotsen geeft eveneens waterstof en door dit te vermengen met zuurstof krijgt men water.

De twee grote moeilijkheden, waarmee de eerste maanverkenners zullen af te rekenen hebben (gebrek aan water en lucht), zijn dus theoretisch uit de weg te ruimen.

PAS OP VOOR JE HOOFD !

DE explorateurs van de maan zullen hun hoofd degelijk moeten beschermen, want ze zullen voortdurend aan hevige bombardementen zijn blootgesteld. Neen, geen bommen, maar meteoorstenen klieven er voortdurend de ruimte en komen op de maanoppervlakte terecht. Men meent dat de grote trechters, die men er ziet, veroorzaakt werden door het neerstorten van zware meteoorstenen. En waarom komen die stenen dan niet even zo talrijk op de aarde neer ? Omdat de aarde een dampkring heeft. Hun vaart wordt geremd door de weerstand van de lucht, bovendien worden ze warm door de wrijving met de lucht en ontploffen alvorens ze de oppervlakte van de aarde hebben bereikt. Soms zie je zo'n steen of stenen (meestal kleine) uiteenspatten en een schitterend vuurwerk aan de hemel maken. Wij noemen dat een sterrenregen. Meteoorzwermen komen veel voor rond 10 Augustus en van 1 tot 4 Januari.

MAAGKRAMPEN EN KOUDE

DE maan is 80 maal lichter dan de aarde, de mensen die voet zetten op de maan zullen zich veel lichter voelen en zonder enige moeite een sprongetje van dertig meter hoog kunnen maken ! Dat ware erg prettig als je daarbij geen raar gevoel in de maagstreek kreeg... Vermindering van de zwaartekracht betekent, dat je dezelfde gewaarwording hebt als in een lift die naar beneden suist of in een vliegtuig dat een duikvlucht maakt. Het is mogelijk dat de mens er aan went, het is ook mogelijk dat hij de pijp aan Marten moet geven... Ten slotte moet de mens, die de maan exploreert, in de dag een temperatuur van + 100° kunnen uitstaan, terwijl de thermometer 's nachts — 100° daalt ! De gewone aardse sterveling houdt dat niet uit en het is daarom, dat hij zich alleen op de polen van onze satelliet kan wagen, want daar alleen is het op de maan draaglijk.

•

DE mens is een waaghals en van nature nieuwsgierig en het is daarom dat hij, ondanks al de gevaren en de dood die hem overal opwacht, toch in de eerste raket zal kruipen voor de tocht Aarde-Maan !

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan en Pijl, aan het hoofd van hun leger, achtervolgen de hertog die de koninklijke schat over de grens willen brengen. Er ontstaat een hardnekkig gevecht...

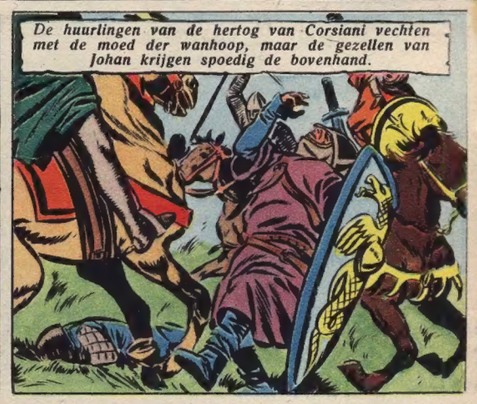

(Wordt voortgezet.)

Schud het uit je Mouw

DOOR PROFESSOR RICARDO

MAAK ZELF DE EERSTE CINEMA VOOR KLEINE BROER

HET regent en kleine broer zeurt en weet niet wat hij doen moet om de dag om te krijgen.

Hij heeft al z'n speelgoed in een hoek gegooid en er is niets dat hem kan boeien.

In dit geval zegt moeder vaak : « Jij bent een grote jongen, kan je nu eens niets vinden om die baby bezig te houden ? ». En dat kan je !

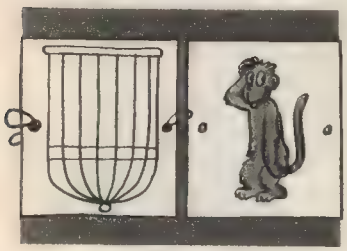

Fig. 1

JE neemt een stevig stuk wit karton en je knipt dit in een rechthoek van 10 cm. op 8 cm. Met een penseel of met een pen en Chinese inkt, teken je aan de ene kant een kevie en aan de andere kant **(doch met het hoofd omlaag)** een aap. Teken de onderwerpen zodanig dat ze in mekaar passen. Maak nu een gaatje in het midden van de beide zijden (zie tek. 1) en trek er een elastiekje door. Je draait met het karton en je spant de elastiek, dan laat je het elastiekje plotseling los en, dank zij de vlugge rotatie, zal de aap in de kevie verschijnen !

Het spreekt vanzelf dat je niet absoluut een aap en een kevie hoeft te nemen ! Er zijn bv. de cow-boy en zijn paard, de clown en zijn reep of een zeehond die een lamp in evenwicht houdt !

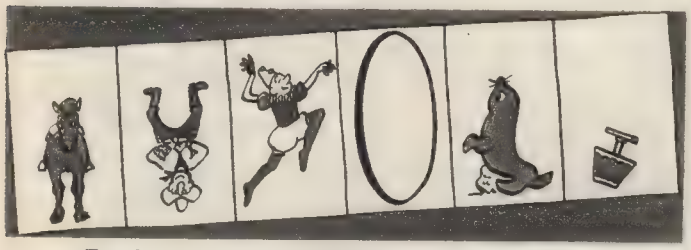

Fig. 2 Fig. 3 Fig. 4

De Soldaten van het Fort

OP algemene aanvraag gaat hier dan nog een spelletje dat je in openlucht speelt en dat, naar ik hoop, een paar uren pret zal bezorgen.

Je zoekt een droge dikke tak van een boom en je zaagt daaruit twintig ronde blokjes die van 10 tot 12 cm. hoog zijn. Je trekt nu, met krijt op de stenen, ofwel gewoon in het zand, twee vierkanten die even groot zijn en op tien meter van elkaar liggen. In je eigen vierkant stel je nu de tien blokjes op naar eigen willekeur. Je makker doet in het andere vierkant hetzelfde met zijn tien blokjes. Ieder speler krijgt een stok van één meter in de hand en nu kan het beginnen. Het spel bestaat er nl. in, de stok over de grond te werpen of te schuiven en ermee in het vijandelijk kamp zoveel mogelijk blokjes (soldaten) om te gooien. Onnodig te zeggen, dat die speler overwinnaar is, die in het kamp van z'n makker al de blokjes in de kortste tijd kon omgooien.

Kan je dit vraagstuk oplossen ?

DIT is een tekening bestaande uit 7 vierkantjes en gevormd met 20 lucifers. Kan jij er vijf vierkanten van maken die zo groot zijn als de vorige en die elkaar op één punt raken door slechts DRIE lucifers weg te nemen ?

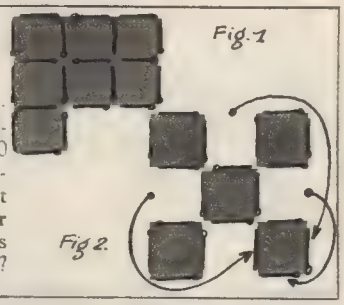

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELKAMPEERDER

Dit verhaal wordt je aangeboden door GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeermaterieel.

(Wordt voortgezet.)

DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

TEKST EN TEKENINGEN VAN JEAN GRATON

Het startschot voor de Ronde werd gegeven en tussen de reporters en volgers der motorfiets, ontstaat er een vriendschappelijke strijd

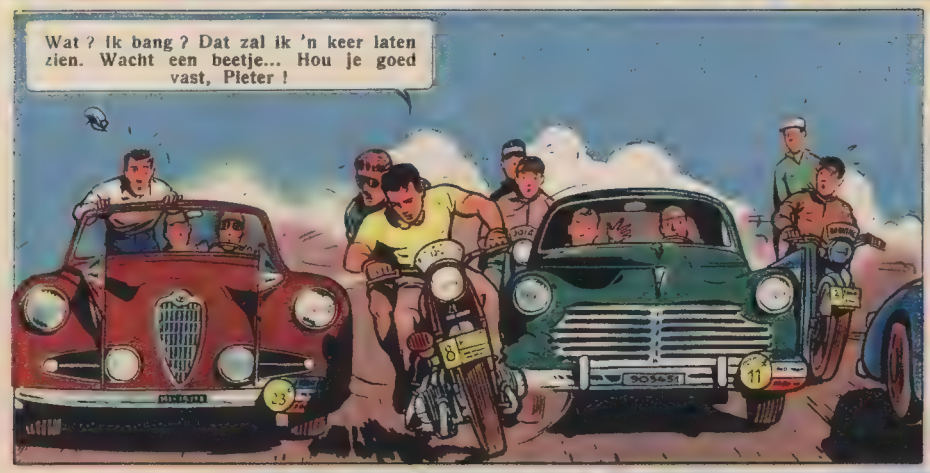

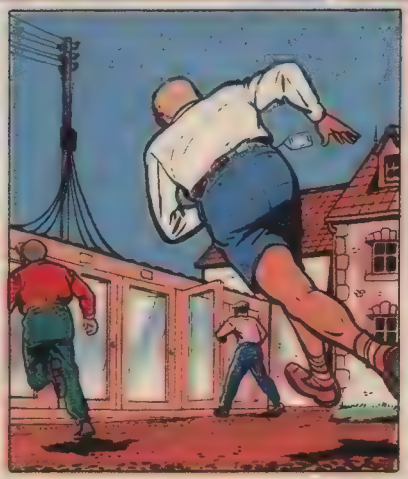

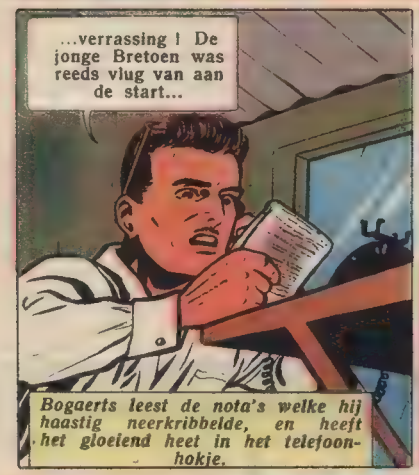

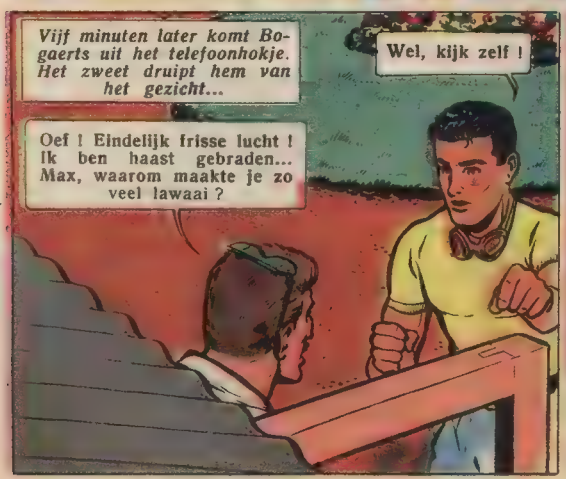

(Wordt voortgezet.)

De Kaper van het Blauwe Meer

PER LARSON was het grote, blauwe meer overgestoken en had de prauw in het oeverriet vastgemaakt. Met Mussongolo aan het hoofd, trok de kleine karavaan nu het woud in om olifanten te jagen.

Men kon het spoor van de dikhuiden nog makkelijk volgen want zij hadden de jager niet geroken en liepen rustig en zonder wantrouwen te grazen. Overal langs de weg lagen afgerukte takken van gombomen, baobabs en ebbenbomen. De caoutchouclianen, die mee afgetrokken waren, lieten hun kostbaar sap vloeien en vele jonge scheuten en fris groen was afgegeten.

— Men zou haast denken dat Attila hier met zijn horde is doorgekomen, dacht Per Larson.

PLOTSELING echter hield het op. Geen bomen meer geknakt, geen takken meer afgerukt. De leider van de olifanten had dus iets verdachts gemerkt en was, gevolgd door heel zijn kudde, op de vlucht geslagen. In de verte ontdekten de jagers een open plek waar het water van een rivier in de zon schitterde.

Mussongolo stak zijn hand op en de karavaan stopte. Met Larson ging hij dan voorzichtig voort. Ze hoopten niet een groot aantal olifanten vlak voor hun neus te vinden, maar de vraag was groot en daarom zouden ze geen enkele vangst versmaden.

Maar op de vlakte was er niets te bespeuren, geen antilopen, geen giraffen, niets. Ze zagen slechts het hoge gras dat geel zag van de zonnehitte en deed denken aan een rijp korenveld dat zacht gewiegd werd door de wind.

Een kilometer verder begon het woud met zijn eeuwenoude reuzen opnieuw.

Mussongolo wees met zijn lans naar een boom die veel hoger was dan de anderen.

— Bwana, zie je dat ?

— Ja, ik zie het. Men zóu zeggen dat het een arend is ?

— Ja, het is er een. Een arend met wit hoofd en witte borst. Ze zijn zeer zeldzaam en het is erg moeilijk hen te vangen.

De arend met witte borst wordt de Afrikaanse schreeuwende zeearend geheten omwille van de kreten die hij af en toe uitstoot. Hij voedt zich met vissen en met watervogels. Deze Afrikaanse arend is een kozijntje van de koningsarend en de tweelingbroer van de Amerikaanse, die op het blazoen van Amerika staat en een witte kop en hals heeft. De Amerikaanse zowel als de Afrikaanse maakt zijn nest in de nabijheid van de grote meren en stromen. Denk niet dat hij een minderwaardig broertje van de koningsarend is omdat hij slechts vis en watervogels eet ! In moed, dapperheid, spierkracht en intelligente gevechtstactiek moet hij voor de koning der vogels niet onderdoen.

— Gaan we er op af ?

— Zal niet makkelijk zijn. Hij heeft jongen.

— Hoe weet je dat ?

— Dat is heel eenvoudig, Bwana. Als het arendpaar geen jongen en ook geen eieren heeft, dan cirkelt het de hele dag aan de blauwe hemel. Terwijl het wijfje de eieren uitbroedt, is het mannetje voortdurend op jacht om voor haar en voor zichzelf het nodige voedsel te vinden. Zodra de jongen uit het ei gekropen zijn, jaagt het wijfje en blijft het mannetje bij het nest. Niets ontgaat dan aan zijn scherpe blik en op ieder ogenblik is hij bereid zijn jongen hardnekkig te verdedigen.

— We kunnen toch gaan. De dag is nog lang en binnen een uur kunnen we terug op het spoor van de olifanten zijn.

Het was nochtans een hele kunst bij de boom te geraken zonder door de zeearend gezien te worden: Eindelijk waren ze vlak bij de boom en had Per Larson een plaatsje gevonden van waaruit hij kon mikken. Twee schoten weerklonken en de « Kaper van het Meer » viel dood neer. Van op de schouders van een van z'n makkers, klom Mussongolo in de boom. Niemand kon dit zó behendig en vlug als de kapita met z'n stalen, soepele spieren. Hij liep over de takken, sprong en klampte zich aan een hogere tak vast, trok zich op en herbegon hetzelfde spelletje. Mussongolo zweette verschrikkelijk want het was brandend heet en hij wou de adelaarsjongen nemen alvorens de moeder kwam. Met haar wenste hij zich in geen geval te meten... Larson stond onder hem met geschouderd geweer en hij was een scherpschutter, maar toch.

Mussongolo zelf had zijn scherpe dolk meegenomen en wist er zich van te bedienen... In uiterste nood kon hij vlug naar beneden klimmen of zich in de struiken onder aan de boom laten vallen... Dit laatste stond echter haast gelijk met zelfmoord, want tussen hem en de grond was er een afstand van twintig meter en er bestond dus heel veel kans zich de ribben te breken ! .

— Ik zal toch maar verder klimmen, dacht Mussongolo. Komt de arend, is het nog best me hardnekkig te verdedigen. Er blijft me dan wel één kans op honderd het er levend af te brengen, zij het dan ook lelijk toegetakeld...

★

TUSSEN de bladeren verscheen het nest.

Hij kroop nader en hield de blik op de jongen gericht, die met open bekjes piepten dat horen en zien verging... Eensklaps ontmoette Mussongolo's blik de koude, wrede ogen van een panter... De panter, een prachtig dier, wild, bloeddorstig maar ook sluw en geraffineerd dat onder het fluweel van z'n poten de scherpste nagels verbergt die men ontmoeten kan

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

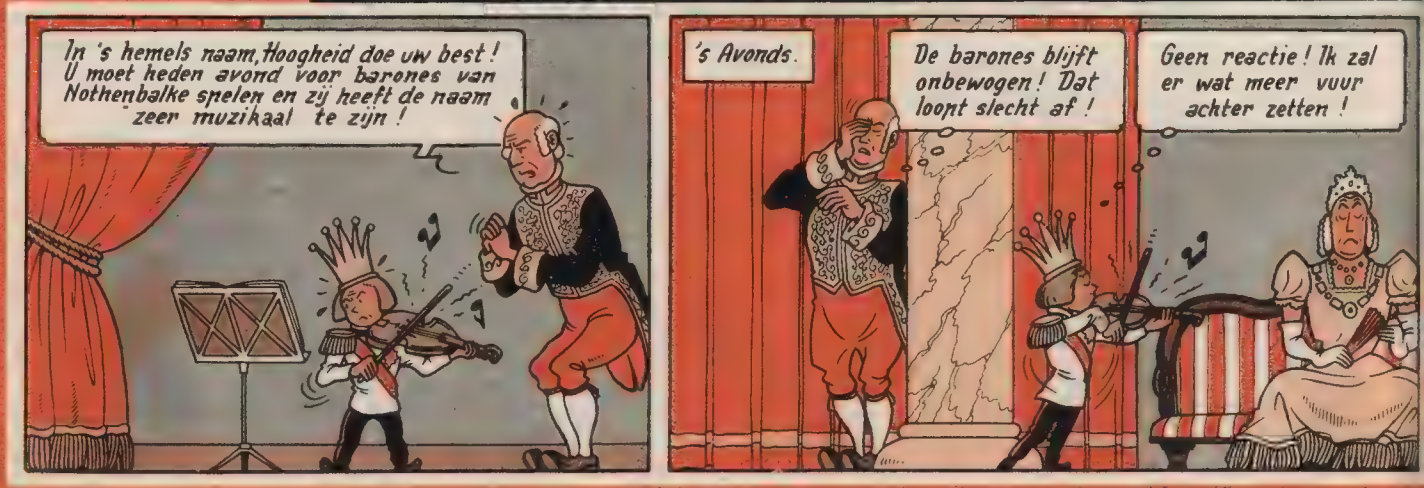

VERHAAL DOOR JO POLLART

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

Mussongolo trok zijn dolk en ondanks de schrik die hij door heel zijn lichaam voelde kruipen, wachtte hij met opeengeklemde tanden.

Zij waren alle twee gekomen om de jongen van de adelaar buit te maken. Een van hen was er te veel.

Maar de panter wachtte ook. Plat tegen de tak gedrukt, zodat hij er als 't ware een geheel mee vormde, de kop naar de mens toe gedraaid, de oren in de hals en de lippen opgetrokken zodat men een rij witte, blinkende vlijmscherpe tanden zag, wachtte hij...

— Een panter, Bwana ! Een panter, riep Mussongolo, om zijn meester op de hoogte te brengen van zijn hachelijke situatie.

En, om zichzelf moed te geven, voegde hij er aan toe :

— Maak je gereed om hem te ontvangen. Ik gooi hem naar beneden !

De panter was blijkbaar niet gediend met de stem van Mussongolo, want hij richtte zich op, spande zijn spieren, en was gereed om toe te springen. Mussongolo knarstandde, hield zijn adem in en kneep de hand krachtig om de dolk.

Op hetzelfde ogenblik hoorde men een zoeven door de bladeren. De koude wind streelde hem in de hals, en een bol zwarte en witte pluimen stuikte op de panter neer. Het was de moeder, die het wanhopig schreeuwen van haar jongen gehoord had, en hen te allen prijze zou verdedigen. En zonder de twee vechtenden uit het oog te verliezen, week Mussongolo achteruit. De panter zette zijn klauwen en beet waar hij kon. De zeearend drukte zijn bek zo diep mobelijk in de gevlekte huid van de panter, maar trachtte voor alles de ogen te treffen.

Eensklaps verloren de twee het evenwicht en vielen naar beneden.

Mussongolo hoorde het gebrul van de panter en het luid schreeuwen van de arend. Dan weerklonk er een schot, en even later riep Per Larson :

— Neem de adelaarsjongen, en kom zo vlug als je kan naar beneden. De panter is dood en de zeearend is weggevlogen...

★

MEER dan drie meter was Mussongolo niet meer van het nest af, maar hij weigerde die drie meter verder te gaan. Heel langzaam opdat zijn zweet intussen door de hitte zou opdrogen, klom hij van de boom, en toen hij eindelijk beneden stond, vroeg Larson hem :

— En de jongen ?

— Er waren niets dan eieren in het nest !

— Je liegt, Mussongolo !

Als enig antwoord haalde de kapita zijn schouders op, draaide de hielen en raapte zijn lans op.

Per Larson glimlachte. Want hij kon heel goed raden wat er daar boven in de boom gebeurd was, en hij wist heel goed dat hij hetzelfde zou gedaan hebben als Mussongolo : men rooft de jongen niet van een moeder die je het leven heeft gered.

Een uur later volgde de kleine karavaan opnieuw het spoor van de olifanten...

DEZE LANGE DAME REIKHALST NAAR DE JONGE BLAREN!

Om te eten wat je hartje lust hoef jij niet zo veel moeite te doen, je gaat eenvoudig naar de winkel en je vraagt de waren van de merken die je de beroemde

KUIFJE'S BON

geven.

In ruil voor je KUIFJE's bons krijg je gratis prachtige geschenken :

Prentkaarten van KUIFJE, de prentjes " DE SPROOKJES VAN PERRAULT " de KUIFJE's chromos en MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST, porte-monnaies, spelen, enz...

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE, DIENST T., LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

DIT IS EEN PUNT !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

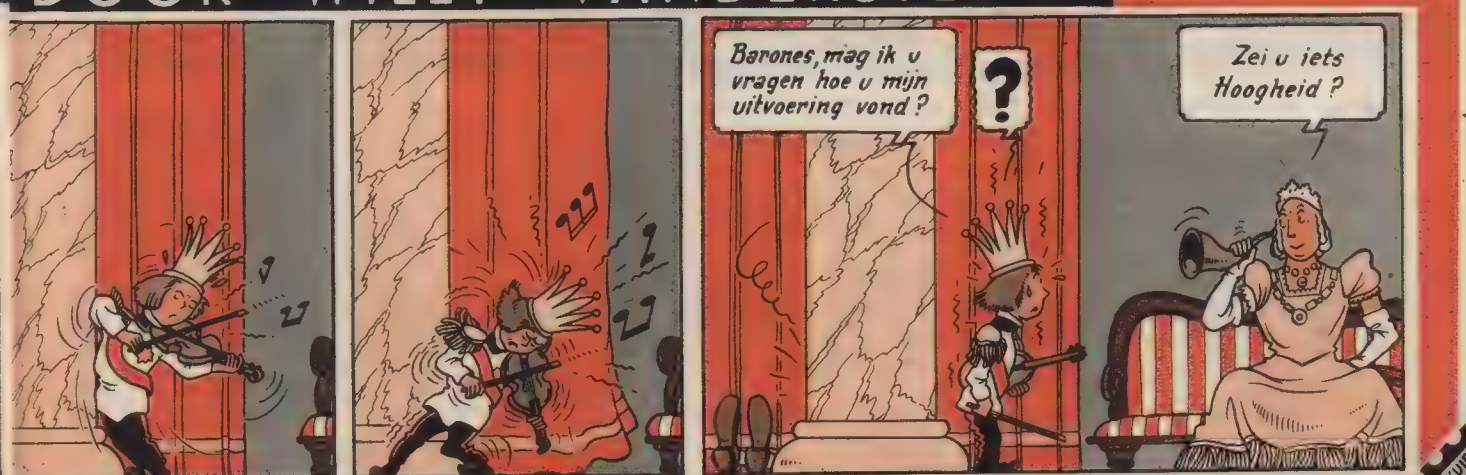

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Het wrak van de « Blauwe Driehoek » werd gevonden. Dan en Sanders maken zich gereed om te duiken terwijl de handlangers van deze laatsten het fregat bespieden...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Tonin kon in de aak binnendringen. Hij nadert het ruim waarin onze vrienden opgesloten werden en hoort schoten.

(Wordt voortgezet.)

LANGS DE AUTORENBAAN

HIERNAAST brengen wij enkele kiekjes, genomen langs de renbaan van Francorchamps tijdens de oefenritten voor de Grote Prijs van België. Op de vooravond van de koers regende het dat het goot, maar niettemin bereikten de renners een gemiddelde snelheid van meer dan 160 km per uur op de glibberige asfaltbanen ! 's Anderendaags was het mooi weer, en dan werd de gemiddelde snelheid opgevoerd tot 191 km. per uur, wat betekent, dat men aan 250 à 300 km heeft gereden !

1. Onze eerste foto toont een Maserati, die door een paar mechaniekers in gang wordt geduwd. Je moet weten dat die renwagens geen automatische starter hebben.

2. Op onze tweede foto zie je de nieuwe ster van de autosportwereld, de Italiaan Castelloti, die een kennis op zijn Italiaans, d.w.z. met veel gebaren, aan het verstand brengt hoe hij de koers zal trachten te winnen.

3. De derde foto toont je een gelukkig man. Het is een operateur van het Engels filmjournaal, die zo pas van een mechanieker een nieuw kenteken heeft gekregen, voor zijn verzameling op zijn hoed. De meeste journalisten moesten voortdurend op de renbaan hun papieren tonen maar de Engelsman met zijn hoed vol « autotrofeeën » werd er niet naar gevraagd, want z'n hoed, getuigde voor de man...

JOHAN.

DE POS

IN FRANKRIJK LEVEN 2.500.000 VREEMDELINGEN

HET Frans « Journal officiel » heeft enkele gegevens gepubliceerd over de bevolkingstoestand van Frankrijk in 1954. Volgens die gegevens zijn het aantal huwelijken en geboorten verleden jaar lichtjes gestegen.

De algemene sterfte en kindersterfte hebben het laagste peil bereikt dat ooit in Frankrijk werd bereikt.

De huwelijken stegen met 2 %, de geboorten stegen met 1 % en de sterfte daalde met 7 %, vergeleken met 1952.

Er zijn meer vrouwen dan mannen in Frankrijk, nl. 22.347.000 tegen 20.600.000, maar beneden de leeftijd van 15 jaar is de verhouding andersom.

Verder blijkt, dat per jaar 95.000 inwoners het platteland verlaten. Meestal gaan ze zich vestigen in de kleine steden.

Parijs verloor 1,5 % van zijn bevolking sedert 1946, terwijl de bevolking in de randgemeenten met 21,9 is toegenomen. De Parijse voorsteden tellen thans 1.613.000 inwoners.

Er bleven in Frankrijk 2.649.000 vreemdelingen, een derde minder dan in 1931, daarvan werden er niet minder dan 1.085.000 genaturaliseerd.

Er zijn 4.368.000 alleenstaande vrouwen, waarvan 2.968.000 weduwen en 1.400.000 ongehuwden. Daar tegenover staan 1.200.000 jonggezellen en 763.000 weduwnaars.

De totale bevolking van Frankrijk bedraagt 42.947.000.

GOED NIEUWS VOOR DE DORPS-JEUGD

DE jeugd van Keynsham, een dorpje in Engeland, beleeft spannende dagen want de chocoladefabriek van het dorpje, heeft ieder meisje en iedere jongen drie stuivers beloofd voor iedere wesp die ze doden en een hele shilling voor ieder wespennest dat ze vernietigen.

De sheriff van Brokentown volgt de raad op van Mr Dikson en zoekt nieuwe adjuncten.

PAT RICK EN MASS TICK

Tijon

NIEUW

No. 109 Austin Healey 100 Sports

Alweer een nieuw DINKY TOY

Het verzamelen van Dinky Toys is een aantrekkelijke bezigheid voor alle jongens. Nieuwe modellen worden regelmatig aan de uitgebreide en afwisselende rijen van Dinky Toys toegevoegd. Deze aantrekkelijke miniatuur meesterstukjes zijn niet te overtreffen.

DINKY TOYS

Agentschap

P. FREMINEUR, Bogardenstraat 1, Brussel

VERVAARDIGD IN ENGELAND DOOR MECCANO LTD.

SCHEVE TORENS

IN 1174 bouwden de architecten Bonanno Pisano en Wilhelm von Innsbruck, in de Italiaanse stad Pisa, hoofstad van de provincie Pisa, een klokkentoren. Zij maakten hem in witte marmer en versierden hem met talrijke colonnades. Hij kreeg een hoogte van vijf en vijftig meter. Langs een trap van 293 wit marmeren treden bereikt men de zevende verdieping, vanwaar een wenteltrap naar de laatste omgang leidt, waar zeven muzikaal gestemde klokken hangen.

In de loop der jaren is de toren echter, waarschijnlijk door ondergrondse waterindringen en grondverzakking, gaan overhellen, zodat men hem thans kent als « de scheve toren van Pisa ». Hij is er wereldberoemd door geworden ! De top van de toren is zomaar 4 meter 33 centimeter van zijn oorspronkelijke houding afgeweken !

En... als wij de laatste berichten mogen geloven, zou hij jaarlijks nog met enkele millimeter verschuiven.

De toren, die aldus een der merkwaardigste gebouwen van Italië is geworden en die jaarlijks door talloze toeristen bezocht wordt, is nochtans niet de enige scheve toren in de wereld. Weliswaar heeft hij de grootste afwijking, maar ook de Asinelli- en Garisenatorens, in de Italiaanse stad Bologna, zijn zeer schuin. De Asinelli is 97 m hoog en heeft een afwijking van 1 meter 20, de andere is 49 m. en wijkt 2 meter 40 af. Ook in China is een erg schuine toren, namelijk te Soetsjoe, waar hij reeds in de vijfde eeuw gebouwd werd. Hij heet de « Toren van de Tijger » en zou, volgens de legende, staan op de plaats waar... het geluk geboren wordt !

HOTEL VOOR HONDEN

MUNCHEN is gekend als een gezellige stad waar de liefhebbers van het goed bier hun hartje kunnen ophalen. Sedert enkele weken heeft deze stad een nieuwe specialiteit, een specialiteit waarmee ze op slag het hart van alle dierenvrienden veroverde : München heeft een hotel voor honden ! Ja, een echt hotel. Het énige ter wereld. De honden worden er opgenomen tegen 2 Mark per dag. Ze krijgen het eten dat voor hen past, een fijne slaapgelegenheid, een bad en bovendien worden ze iedere morgen flink geborsteld. De honden die een kamer voor zich alleen wensen, betalen 4 Mark. Wat denk je van zo'n hondenleven ?

SCHOONMAAK IN EEN MINISTERIE

ALS jullie een schoonmaak houden op zolder of in jullie zakken, dan komt er heel wat rommel te voorschijn. Als er in een ministerie schoonmaak wordt gehouden dan komt er nog heel wat anders te voorschijn ! Het Egyptische ministerie van Financiën besloot op te ruimen met een vijftig jaar oude papierstapel. De ambtenaren, die hiermee bezig waren, renden plotseling dodelijk verschrikt weg. Ze hadden achter een stapel papieren « iets » zien bewegen. Een onderzoek werd ingesteld en dat « iets » bleken drie slangen van vijf meter lengte. Slangenbezweerders werden te hulp geroepen om dit gevaar te bezweren.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

DEELNEMINGSBON
KUIFJE AAN ZEE
geldig van 15-7
t/m 31-8-55

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

Kuifje en Haddock hebben Zonnebloem eindelijk teruggevonden doch... in welk zonderling gezelschap !

(Wordt voortgezet.)